

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.157/2011/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. év május hó 4. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 17.B.120/2009/27. számú ítéletét a II. r. vádlott tekintetében **helybenhagyja** azzal, hogy az eljárás során lefoglalt bűnjeleket a BRFK. XIV. kerületi Rendőrkapitányság T.890/2006. tételszám alatt kezeli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2011. február 17. napján kelt 17.B.120/2009/27. számú ítéletével az I.r. vádlottat az ellene súlyos testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 170.§ (1), (2) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

Ugyanakkor a II.r. vádlott bűnösségét megállapította garázdaság vétségében (Btk. 271.§ (1) bekezdés) és rongálás vétségében (Btk. 324.§ (1), (2) bekezdés). Ezért őt halmazati büntetésül 6 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú ítélet az I.r. vádlott tekintetében a kihirdetésekor jogerőre emelkedett.

A II.r. vádlott és védője az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be az ok megjelölése nélkül.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.374/2011. számú átiratában - bejelentve, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni - kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett megalapozott tényállást állapított meg, helyesen vont következtetést a II.r. vádlott bűnösségére, és a cselekmény jogi minősítése is törvényes. Az ügyészség álláspontja szerint a kiszabott büntetés a II.r. vádlottal szemben mindenképpen szükséges a büntetési

célok eléréséhez azt eltúlzottnak tekinteni nem lehet, ezért az elsőfokú határozat helybenhagyását indítványozta a II.r. vádlottal szemben.

A II.r. vádlott a nyilvános ülésen szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, meghallgatására nem volt szükség, így fellebbezése a Be. 362.§ (3) bekezdése alapján elbírálható.

A másodfokú nyilvános ülésen a II.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést elsődlegesen felmentésért, másodlagosan pedig enyhítésért tartotta fenn. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a közös tulajdonra tekintettel nem hagyható figyelmen kívül, hogy az ingatlan a II.r. vádlotté, így a rongálást a II.r. vádlott terhére róni álláspontja szerint nem lehet. Ezen túlmenően azt hangsúlyozta, hogy az eljárás során az sem nyert bizonyítást, hogy az I.r. vádlottat a rongálástól teljesen elkülönülten egy kisebb szünet után érte a támadás, mely támadás során ráadásul az I.r. vádlott sérülést sem szenvedett. Álláspontja szerint a sérülések elmaradásának ténye önmagában megkérdőjelezi, hogy a II.r. vádlott ténylegesen rátámadt-e az I.r. vádlottra, így összességében mindkét bűncselekmény alól bizonyítottság hiányában indítványozta a II.r. vádlott felmentését.

Másodlagosan előterjesztett indítványa pedig a kiszabott büntetés enyhítésére irányult. E körben az elsőfokú bíróság által már felsorakoztatott bűnösségi körülményeken túl kiemelten indítványozta figyelembe venni a jelentős időmúlást, valamint azt a tényt is, hogy időközben I.r. vádlott és a II.r. vádlott kibékültek egymással, így a jövőben hasonló cselekmények elkövetése, illetve megtörténte nem is várható.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a II.r. vádlott és a védője által bejelentett fellebbezés folytán az elsőfokú ítéletet a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében, az azt megelőző eljárással együtt vizsgálta felül.

Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az eljárás során a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta. A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálásához szükséges, és az ügy megítélése szempontjából releváns bizonyítékokat hiánytalanul feltárta, azokat értékelte, mérlegelte és a tényből tényre történő következtetései is helytállóak.

Az elsőfokú bíróság törvényesen járt el, amikor az elhunyt tanú1 és a tanú2 tanúk vallomását a Be. 296.§ (1) bekezdés a) pontjában írtak szerint felolvasással tette a tárgyalás anyagává és értékelte ezt követően bizonyítékként.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás minden tekintetben megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, ezért irányadó is volt a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mindösszesen a II.r. vádlott előéletére vonatkozóan egészítendő ki a következők szerint:

a II.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 15.B.20.002/2007. számú és a Fővárosi Bíróság 26.Bf.1359/2010/7. számú és 2010. október 14. napján jogerőre emelkedett ítéletével hamis vád büntette miatt 1 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte.

Megállapítható, hogy jelenleg csalás büntette miatt a II.r. vádlottal szemben a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányságon is folyik eljárás.

A Fővárosi Bíróság a hiánytalanul feltárt bizonyítékok értékelése során részletesen adott számot arról, hogy mely bizonyítékot, miért fogadott el és, hogy melyeket miért vetett el.

E körben törvényesen járt el, amikor a II.r. vádlott többször változtatott vallomásával szemben a következetesen nyilatkozó az I.r. vádlott, valamint a tanú2 ténytanú nyomozati vallomásai alapján állapította meg a tényállást, melyet a tanú3 nyomozati nyilatkozata is mindenben alátámasztott.

Megállapítható, hogy az I.r. vádlott és a fenti két tanú is az eljárás során valamennyi meghallgatása alkalmával következetesen és a lényeges körülményeket illetően azonosan adta elő a történeteket, így ezek a vallomások megnyugtatónak bizonyultak és ezek szolgáltak az ítéleti tényállás megállapításának alapjául.

Megállapítható az is, hogy a fenti nyilatkozatokat az igazságügyi orvosszakértői vélemény, valamint a helyszíni szemle adatai is minden tekintetben alátámasztották.

Ezzel szemben kiemelendő, hogy a II.r. vádlott a nyomozás során és a tárgyaláson ellentmondásos vallomásokat tett, amelyek nemcsak önmagukban, hanem az előzőekben kiemelt három személy vallomásával is szemben állt.

Összességében a Fővárosi Bíróság helyesen vont arra következtetést, hogy a vádlottak közül a II.r. vádlottnak volt indítéka a bűncselekmény elkövetésére, hiszen az I.r. vádlott volt az, aki nagy zajjal járó munkát végeztetett a kora reggeli órákban, amit a II.r. vádlott kifogásolt és ami aztán a cselekmény elkövetésének az indítékául is szolgált.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megalapozott és a másodfokú eljárás során is irányadó tényállásból okszerűen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is törvényes.

Ugyanakkor megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása kisebb pontosításra szorul.

Ezzel kapcsolatban az ítéltábla utal az 1983. 53. számú BH-ban kifejtettekre, melynek alapján egyértelműen az rögzíthető, hogy a rongálás szempontjából az osztatlan közös tulajdonban lévő dolog mindenképpen idegen dolognak számít, hiszen a tulajdonostárs az osztatlan közös tulajdonban lévő ingatlan megrongálásával egyértelműen a tulajdonostárs dolgát, illetve tulajdonát is megrongálja. A garázdaság tekintetében pedig azt kell hangsúlyozni, hogy ennek a

cselekménynek az elkövetésére az utcán került sor, amelyet a rendelkezésre álló fényképfelvételek egyértelműen alátámasztanak.

A büntetés kiszabása körében irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul vette számba és kellő súllyal értékelte. Ezek kiegészítésére az ítéletábra álláspontja szerint nincs szükség.

Megállapítható, hogy ezek értékelésével az elsőfokú bíróság az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával mindenképpen arányos és eltúlzottan semmiképpen sem tekinthető büntetést szabott ki, melynek enyhítésére az ítéletábra éppen ezért lehetőséget nem is látott.

Megállapítható az is, hogy az elsőfokú bíróság a járulékos kérdések tekintetében is törvényesen rendelkezett, melyre vonatkozóan az elsőfokú ítéletet kizárólag a bűnjelek nyilvántartási számával kellett kiegészíteni.

Mindezek alapján a Fővárosi Bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2012. év május hó 4. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

. Magócsi István sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 17.B.120/2009/27. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 5.Bf.157/2011/6. számú végzése folytán 2012. év május hó 4. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2012. év május hó 4. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő